

Til stærkt udviklingshæmmede kan der være behov for støtte med henblik på de pågældendes muligheder for selv at klare dagligdagen, fx træning i at klæde sig på, spisetræning, hjælp til indkøb m.v.

Hjælpen skal tage udgangspunkt i pågældendes egne behov og forudsætninger og gives med respekt for den enkeltes integritet og værdighed.

For personer med betydelig nedsat fysisk funktionsevne vil hjælpen udover egentlig optræning og behandling kunne omfatte oplæring/genoplæring i daglige færdigheder, omsorg, støtte til udvikling af egne ressourcer, herunder muligheder for at kommunikere og indgå i samvær med andre.

Det afgørende er, at hjælpen tager udgangspunkt i den enkeltes individuelle situation og nedsatte funktionsevne med respekt for den enkeltes egne behov og ressourcer. Hjælpen kan i nogle tilfælde opstille normer for den enkeltes livsudfoldelse samtidig med, at indsatsen udformes således, at den enkeltes personlighed støttes bedst muligt. I den forbindelse skal det respekteres, at nogle eventuelt trives under normer, der kan opfattes som usædvanlige. Hjælpen bør tage sigte på hjælp til selvhjælp både på det praktiske og det personlige plan. Der kan være behov for hjælp til, at den enkelte kan tilrettelægge og overskue sin egen økonomi. Ved meget betydelig nedsat fysisk og psykisk funktionsevne kan den personlige omsorg dog også være et mål i sig selv.

Hjælpen kan bl.a. bestå i rådgivning i forbindelse med fritids- og kulturaktiviteter m.v., opretholdelse af sociale netværk samt hjælp til administration af personlige forhold og konfliktløsning. Hjælpen kan også bestå af mere praktisk betonedede funktioner, som fx indkøb, lægebesøg, rejser, læsning af post m.v.

Udskillelsen af reglerne om denne hjælp fra botilbudsbestemmelserne skal ses som et yderligere skridt i rækken af initiativer om ligestilling og ligebehandling af personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer uanset boform, jf. senest indførelsen af pensionsudbetaling i bistandslovens § 105 og § 112-institutioner.

Til § 72

Forslaget præciserer kommunernes pligt til at sørge for, at tilbud om personlig og socialpædagogisk hjælp m.v. i fornødent omfang tilbydes hele døgnet. I forbindelse med, at der fra den 1. januar 1988 blev indført stop for opførelse af plejehjem og beskyttede boliger, blev kommunernes forpligtelse til at sikre døgntilbud til personer, som af helbredsmæssige grunde har behov for hjælp døgnet rundt, præciseret i bistandslovens § 79. Det fremgik af bemærkningerne

ne til bestemmelsen, at kommunen eksempelvis kunne etablere et døgnberedskab for at sikre, at personer med behov for hjælp døgnet rundt kunne få en reel mulighed for at vælge mellem at blive boende i eget hjem og flytte i plejehjem.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 71, som indeholder en beskrivelse af gældende regler om socialpædagogisk hjælp efter bistandslovens §§ 68 og 68 b, stk. 1.

I takt med at flere og flere tilbydes ophold i bofællesskaber m.v., giver mange kommuner omfattende socialpædagogisk og anden hjælp, herunder døgnberedskab, idet dette kan være en betingelse for, at beboere med betydelig nedsat funktionsevne kan opholde sig i bofællesskab. Forslaget giver kommunerne mulighed for at oprette denne form for døgnberedskab til mere individuelle boformer, når kommunen vælger sådanne løsninger.

Forslaget præciserer, at døgnberedskabet også omfatter socialpædagogisk hjælp, hvis der er behov for det, og hvis kommunen vælger at oprette og drive individuelle boformer for personer med omfattende behov for denne form for hjælp. I forhold til den hjælp, der i dag gives til disse målgrupper, er der ikke tilsigtet en udvidelse af kommunens forpligtelse.

Til § 73

Det foreslås præciseret, at tilbudene efter forslagets §§ 69-71 alene gives til opgaver, som modtageren ikke selv kan klare, og at der således skal foretages en konkret, individuel vurdering af behovet. Det foreslås desuden præciseret, at der skal ske en opfølgning, således at tilbudene løbende tilpasses det aktuelle behov. Der henvises til bemærkningerne til § 69.

Det foreslås desuden præciseret, at tilbudene gives uanset boform.

I stk. 3 præciseres det, at afgørelser efter §§ 69 og 70 kan indbringes for klagerådet, jf. § 34 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, men ikke for anden administrativ myndighed.

Til § 74

Forslaget i stk. 1 svarer til den gældende regel i bistandslovens § 56, hvorefter kommunen i særlige tilfælde kan udbetale et kontant tilskud til hjælp, som brugeren selv antager.

Bestemmelsen er en undtagelsesbestemmelse, der kun kan anvendes, hvis kommunen ikke kan stille den nødvendige hjælp til rådighed via §§ 69 og 70.

Som eksempler kan nævnes tilfælde, hvor en bruger skal have hjælp på særlige tidspunkter af døgnet,